

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Er/429/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615203782
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Matej Maxa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615203782.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávnenej: U. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/XX, G. V., proti povinnému: I. R., nar. XX. X. XXXX, bytom X. XXX/X, J. Q., pre vymoženie 9.985,- eur s prísl., vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejoviem, so sídlom Exekútorského úradu Moyzesova 669/15, Liptovský Mikuláš, pod sp. zn. Ex 2048/2015, takto

rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie sa **z a m i e t a**.

Exekúcia sa **z a s t a v u j e** v časti vymáhania pohľadávky vo výške 25,- eur.

Námietkam povinného proti trovám exekúcie súdneho exekútora sa **v y h o v u j e** v časti prevyšujúcej 1.203,46 eur.

Námietkam povinného proti trovám exekúcie oprávnenej súd **v y h o v u j e** v časti prevyšujúcej 19,92 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Pred súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejoviem sa dňa 23. 4. 2015 začalo exekučné konanie pod sp. zn. Ex 2048/2015 na vymoženie pohľadávky vo výške 9.985,- eur, priznanej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/256/2011-184 zo dňa 29. 1. 2013. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu na základe poverenia č. 5505 057441 zo dňa 13. 5. 2015, ktoré v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku udelil Okresný súd Liptovský Mikuláš na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 9.985,- eur a trovy exekúcie.

Podaním doručeným súdu dňa 29. 6. 2015 odstúpil súdny exekútor na rozhodnutie podanie povinného označené ako námietky voči exekúcii a námietky voči trovám exekúcie. Povinný vo svojom podaní uviedol, že od 14. 6. 2011 do 24. 4. 2015 sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, počas ktorého obdobia bol niektoré mesiace zamestnaný a z odmeny cca 50 eur posielal každému poškodenému aspoň po 5 eur. Po prepustení sa ihneď zamestnal, hoci len ako brigádnik, a z prvej výplaty (297 eur) poslal poškodeným po 12,50 eur. Je si vedomý svojho záväzku a snaží sa ho plniť podľa svojich možností. Preto považuje exekúciu za neopodstatnenú, nakoľko začal dobrovoľne splácať pohľadávku voči poškodeným. Povinný ďalej poukázal na ust. § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku s tým, že počas občianskoprávneho sporu súd skúmal jeho majetkové pomery, nevlastní absolútne žiadny majetok ani hotovosť, preto jeho majetok nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Exekúcia je preto nepotrebná, nakoľko si plní svoje povinnosti podľa svojich možností a chce v tom pokračovať aj naďalej. Preto povinný žiadal, aby exekučné konanie bolo zastavené.

Povinný na výzvu súdu oznámil, že svojím podaním námietky proti exekúcii žiadal zastavenie exekúcie na základe § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, a zároveň predložil doklady o postupnom splácaní pohľadávky oprávnenej.

Oprávnená vo svojom vyjadrení v plnom rozsahu zotrvala na svojom návrhu na vykonanie exekúcie. Povinný neuviedol také skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, bránili jeho vymáhaniu alebo pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Doterajší spôsob úhrady zo strany povinného je len symbolický a neexistujú žiadne záruky, že po zastavení exekúcie by dobrovoľne plnil svoje povinnosti. Skutočnosť, že povinný je t. č. nemajetný, nie je dôvodom na zastavenie exekučného konania. Oprávnená navrhla námietky povinného a jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietnuť. V podaní doručenom súdu dňa 10. 9. 2015 oprávnená ďalej uviedla, že povinný uhradil dňa 9. 6. 2015 sumu 25 eur a dňa 14. 7. 2015 sumu 25 eur adresátom Q. a U. X., z ktorej započítala oprávnená polovicu ako časť úhrady dlžnej sumy voči sebe, spolu vo výške 25 eur.

Podľa § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Povinný síce označil svoje podanie ako námietky proti exekúcii, avšak neuvádzal žiadne skutočnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili jeho zánik alebo bránili jeho vymáhateľnosti, alebo pre ktoré by mala byť exekúcia neprípustná. Súd preto vyzval povinného, aby oznámil, čo svojím podaním sledoval, a tento uviedol, že chcel podať návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Z týchto dôvodov súd neposudzoval podanie povinného ako námietky proti exekúcii, ale ako návrh na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného.

Povinný tvrdil, že v súčasnosti nedisponuje absolútne žiadnym majetkom, ktorú skutočnosť nerozporovala ani oprávnená, keď uviedla, že táto skutočnosť nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Povinný však skutočnosti týkajúce sa svojich majetkových pomerov nijako bližšie neuviedol ani nepreukázal, naopak, z podaní povinného vyplývalo, že je ochotný a schopný svoj dlh postupne splácať. Už len vzhľadom na tieto tvrdenia povinného a postupné splácanie pohľadávky, ku ktorému, aj keď len v minimálnej výške (v pomere k dlžnej sume), zo strany povinného skutočne dochádza, súd nemohol návrhu na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko takéto rozhodnutie by bolo vnútorne rozporné. Skutočnosti uvádzané povinným by mohli odôvodniť uzavretie dohody o postupnom splatení vymáhanej pohľadávky v zmysle § 56 ods. 10 Exekučného poriadku, ktorú uzatvára povinný so súdnym exekútorom; s takýmto postupom však musí vysloviť súhlas oprávnený. Súd zdôrazňuje, že subjektom, ktorý skúma majetkové pomery povinného, je predovšetkým súdny exekútor, ktorý je povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Pokiaľ oprávnená, prípadne súdny exekútor, dospejú na základe zistených skutočností k záveru, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie, budú mať možnosť podať návrh (podnet) na zastavenie exekúcie. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávnenej, ktorý jej bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu. Tvrdenie samotného povinného o jeho súčasných nepriaznivých majetkových pomeroch nie je postačujúcim dôvodom na zastavenie exekúcie. Povinný môže v budúcnosti nadobudnúť majetok, z ktorého bude možné pohľadávku oprávnenej vymôcť. Na základe uvedeného súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

Exekučný súd rozhoduje o zastavení exekúcie z úradnej povinnosti alebo na návrh účastníka alebo exekútora. Potrebné je uviesť aj to, že aplikácia ustanovenia § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku prichádza do úvahy bez ohľadu na to, v ktorom štádiu exekučného konania (s výnimkou rozvrhového konania) došlo k zániku práva priznaného exekučným titulom. Významné je iba to, či sa tak stalo po vydaní exekučného titulu. Zánik práva priznaného exekučným titulom je vždy dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 5Cdo/199/2009 zo dňa 13. 10. 2009). Je neprípustné pokračovať v exekúcii proti povinnému, ktorý dobrovoľne splnil povinnosť uloženú exekučným titulom (v danom prípade v časti). Exekúcia je nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí ukladajúcich povinnému určitú povinnosť. Ak táto povinnosť je splnená (čiastočne), ani exekútor ani exekučný súd nemôže nútiť povinného plniť to, čo už splnil.

Zo zhodných vyjadrení účastníkov konania má exekučný súd preukázané, že povinný po dôvodnom začatí exekúcie (23. 4. 2015) uhradil dňa 9. 6. 2015 a dňa 14. 7. 2015 na pohľadávku oprávnenej sumu vo výške spolu 25 eur. Z uvedeného dôvodu súd zastavil exekúciu v časti vymáhania 25,-eur. Súdny exekútor bude ďalej pokračovať v exekúcii o vymoženie 9.960,-eur a trov exekúcie.

Povinný zároveň podal v zákonnej lehote námietky proti trovám exekúcie.

Podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku, predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozornil, že ak dlh nespĺní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku.

Osobitným právnym predpisom je vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej „vyhláška“).

Podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku, účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie. Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 47 ods. 3 Exekučného poriadku, ak povinný uhradí pohľadávku po začatí exekučného konania skôr, ako mu uplynie lehota na podanie námietok, má exekútor nárok na náhradu trov konania vo výške ustanovenej osobitným predpisom v rovnakom rozsahu ako v prípade upustenia od vykonania exekúcie. Do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 6, § 14 až 16).

Podľa § 5 ods. 1 vyhlášky, odmena súdneho exekútora je 20% zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

Podľa § 5 ods. 2 vyhlášky, ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50% z odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“), od poplatku sú oslobodení: navrhovateľ v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Trovami exekúcie, ako ich má na mysli ust. § 201 Exekučného poriadku, sú trovy súdneho exekútora (odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie) a trovy oprávneného (trovy potrebné na účelné vymáhanie nároku).

Súdny exekútor vyčíslil v predbežných trovách exekúcie odmenu súdneho exekútora vo výške 1.002,25 eur, hotové výdavky 20,- eur a daň z pridanej hodnoty 204,45 eur, spolu 1.226,70 eur. Výškou vymoženej (vymáhanej) pohľadávky je potrebné rozumieť celý vymáhaný nárok, t. j. pohľadávku oprávneného s príslušenstvom vrátane trov exekúcie oprávneného. V prejednávanej veci bola nesprávne do vymáhaného nároku započítaná suma 16,50 eur, predstavujúca súdny poplatok zo žiadosti o udelenie poverenia. Oprávnená je však v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) ZSP oslobodená od súdnych poplatkov, preto jej bude tento vrátený. Základom pre určenie odmeny súdneho exekútora je potom suma 10.004,92 eur (9.985,- eur + ostatné trovy exekúcie oprávnenej vo výške 19,92 eur). Preto mala byť odmena v predbežných trovách správne vyčíslená sumou 1.000,50 eur. Do základu na určenie odmeny je zahrnutá aj zaplatená suma 25,- eur, nakoľko k tejto úhrade došlo až po doručení poverenia súdnemu exekútorovi.

Súdny exekútor v rozpore so znením § 201 ods. 1 Exekučného poriadku vyčíslil aj náhradu hotových výdavkov vo výške 20,- eur, pričom správne má byť uvedené 2,38 eur. Náhradu hotových výdavkov podľa § 22 vyhlášky v upovedomení o začatí exekúcie súdny exekútor vyčíslil podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. K tomuto dňu súdnemu exekútorovi preukázateľne vznikli len hotové výdavky za doručovanie upovedomenia o začatí exekúcie oprávnenej (0,70 eur - pomerne pre 2 konania) a povinnému (1,40 eur) a žiadosti o súčinnosť ÚVV a ÚVTOS Prešov (0,28 eur - pomerne pre 5 konaní), spolu vo výške 2,38 eur.

Vzhľadom na to, že časť trov si súdny exekútor uplatnil v rozpore s § 201 ods. 1 Exekučného poriadku, nepatrí mu ani daň z pridanej hodnoty pôvodne uplatnená vo výške 204,45 eur zo sumy 1.022,25 eur. Základom pre výpočet dane z pridanej hodnoty súdneho exekútora má byť suma 1.002,88 eur, z čoho 20% DPH predstavuje 200,58 eur.

V rozpore so znením § 201 ods. 1 Exekučného poriadku súdny exekútor vyčíslil predbežné trovy exekúcie súdneho exekútora vo výške 1.226,70 eur. Správne mali byť vyčíslené sumou 1.203,46 eur, z čoho odmena súdneho exekútora predstavuje 1.000,50 eur, náhrada hotových výdavkov vzniknutých ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie predstavuje 2,38 eur a DPH predstavuje 200,58 eur. V prípade nesplnenia vymáhanej povinnosti do 14 dní od doručenia upovedomenia sa zvyšuje odmena exekútora na plnú výšku (t. j. 2.000,- eur), o vzniku ďalších trov je povinný súdny exekútor účastníkov konania upovedomiť v zmysle § 202 Exekučného poriadku.

Vzhľadom na uvedené súd vyhovel námietkam povinného proti trovám exekúcie súdneho exekútora v časti prevyšujúcej 1.203,46 eur. Predbežné trovy exekúcie mali byť správne vyčíslené sumou 1.203,46 eur.

Podľa § 21a vyhlášky, odmena za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice je 16,60 eura.

Trovy exekúcie oprávnenej boli vyčíslené v upovedomení o začatí exekúcie sumou 36,42 eur, z čoho 16,50 eur pripadá na zaplatený súdny poplatok zo žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi a 16,60 eur (plus DPH 3,32 eur) tvorí odmena súdneho exekútora za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice súdnym exekútorom. Nakoľko nemožno u oprávnenej, ktorá je fyzickou osobou, očakávať podrobnú znalosť právnej úpravy exekučného konania, je možné považovať náklady na odmenu súdneho exekútora za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie za účelné. Oprávnená je však zo zákona oslobodená od súdneho poplatku, preto nie je možné tento vymáhať od povinného ako súčasť trov exekúcie oprávnenej, ale musí jej byť vrátený. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel námietkam povinného proti trovám exekúcie oprávnenej v časti prevyšujúcej 19,92 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Liptovský Mikuláš, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo odvolaniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Podľa § 374 ods. 4 O. s. p., proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.